

[Statsministeren.]

man vil gennemføre en lettelse i indkomstskatten til staten på 10 mia kr. Må jeg endelig gøre opmærksom på i den samme forbindelse — også når fremskridtspartiets ordfører siger, at han parti vil vide at binde regeringen til, at nu skal der spares 5 mia kr. — at det er regeringens eget forslag. Det er vores forslag, at der skal spares 5 mia kr., og det blev fremlagt i forbindelse med skattereformen, som havde været til første behandling, inden den betænkning blev skrevet i forbindelse med det valutaværn, som betænkningen drejede sig om. Tallet de 5 mia kr. og tanken om dette er altså fremsat i folketinget før den pågældende betænkning. Denne famøse aftale med fremskridtspartiet, som hr. Niels Helveg Petersen taler om, består altså i, at der er 5 af folketingets partier, der er enedes om, at de vil gennemføre det, som regeringen har foreslået. Jeg gad se den regering, der ville modsætte sig det eller sige nej tak.

Hr. Kjeld Olesen stillede videre et spørgsmål til udenrigsministeren, idet han bad ham bekræfte — og jeg skal gøre det på hans vegne — at der ikke var nogen ændring i regeringens holdning til regimet i Grækenland. Jeg vil først sige, at jeg ligesom hr. Kjeld Olesen hilser det med stor tilfredshed, at der er enighed om udenrigspolitikken. Det har der været imellem et stort flertal af partierne, af medlemmerne her i salen. Jeg betragter ligesom socialdemokratiet og andre partier dette som noget væsentligt for vores land, som noget, vi skal holde fast ved, noget, vi ikke skal opgive, og alle gode kræfter, der kan hjælpe med til, at man ikke skaber modsætninger, hvor der ingen modsætninger er, skal derfor også være meget velkomne. Med hensyn til det specielle punkt om holdningen til regimet i Grækenland vil jeg sige så tydeligt og klart, som det overhovedet er mig muligt, at regeringens holdning er uændret, og ingen kan være i tvivl om det. Den fordømmelse af tyranni og af overtrædelse af menneskerettigheder, som også blev tydeligt markeret, da jeg var udenrigsminister i en tidligere regering, og som har fundet udtryk fra den forrige, socialdemokratiske regering meget klart og meget tydeligt, denne fordømmelse er også klart denne regerings linje. Må jeg endelig sige, at den holdning, den

bekendelse til demokratiske og humanitære principper, som også findes i den nye NATO-erklæring, vil også komme til udtryk på NATOs ministermøde i den kommende uge.

Det var de direkte spørgsmål. Må jeg dernæst komme med nogle bemærkninger i øvrigt til de ordførere, som har haft ordet, idet jeg dog ikke skal bruge tiden på at gå ind på alting — det er der nok heller ingen der ønsker.

Hr. Kjeld Olesen mente, at regeringen ikke havde ført en tilstrækkelig konsekvent politik, men havde ført en siksakkurs uden perspektiv. Det må jeg i al elskværdighed have lov at afvise så indtrængende og skarpt, som jeg overhovedet kan. Vi har ikke ført nogen siksakkurs, men tværtimod ført en meget konsekvent politik. Beviset skulle vistnok være for det første, at vi havde indgået to forlig med socialdemokratiet, men ét forlig uden socialdemokratiet, og det kan naturligvis kaldes siksak. Jeg må dog gøre opmærksom på, at socialdemokratiet meget klart sagde om det forlig, de ikke var med i, at de anså indgrebene for nødvendige, men at de af andre grunde ikke ville stemme for dem. Et andet bevis skulle bestå i, at vi i den samme sammenhæng havde gennemført forslaget om at ophæve 2 1/2 pct.s afgiften. Jeg må gøre opmærksom på, at det var et forslag, som stod i venstres valgprogram, som vi havde forpligtet os til længe inden valget — for øvrigt ligesom det konservative folkeparti og det radikale venstre — og det var et af de første forslag, der overhovedet blev lagt på bordet. På en måde er det lidt spøgefuldt at sige, at når man så gennemfører det, så mangler man konsekvens. Man kunne dog med megen ret sige, at det netop var en konsekvent politik.

Videre sagde hr. Kjeld Olesen, at det var lidt svært at finde overensstemmelse mellem det, som regeringen og socialdemokratiet var blevet enige om, og så det, regeringen siden fremlagde, og han nævnte særlig kapitalvindingsafgiften. Nu er det, som socialdemokratiet og regeringen blev enige om, jo noget, som socialdemokratiet og regeringen og regeringspartiet venstre og centrumdemokraterne og kristeligt folkeparti var blevet enige om. Jeg må bestemt afvise, at der ikke er overensstemmelse. Det, vi blev enige om, blev skrevet ned ord for ord, og